

Arrest

nr. 317 742 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. VAN OVERDIJN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 13 juni 2024.

Op 22 juli 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is.

Op 24 juli 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Korçë. Na uw studies rechten werkte u eerst voor het bedrijf B.S. als juridisch adviseur. In juni 2021 startte u als consulent bij het consultancybureau van A.E. U hielp mensen bij het online aanvragen van eigendomsaktes.

Op 19 januari 2023 werd u uit het niets gearresteerd. U werd kort ondervraagd op het politiecommissariaat van Korçë waarna u in voorarrest werd geplaatst. U werd beschuldigd van vervalsing van documenten en het beloven om verblijfsdocumenten van Malta af te leveren. Tijdens uw vasthouding begon het u te dagen wat er aan de hand was. De nieuwe directeur van het kadaster, J.S., had namelijk een bureau vlak langs het uwe opgericht met eenzelfde dienstenaanbod, dat werd uitgebaat door L.C. Doordat uw bureau bekender was, had L.C. echter geen werk. U vermoedde dat ze u valselijk beschuldigd hadden om u te kunnen buitenwerken en uw werk te kunnen overnemen. Ze ronselden getuigen die valselijk verklaringen aflegden in uw dossier. Op 11 september 2023 vond er een eerste zitting plaats. Daaropvolgend werden er steeds zittingen uitgesteld en verplaatst. U werd nooit rechtstreeks ondervraagd door de procureur, noch door een officier van justitie. Op 9 februari 2024 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar en zes maanden voor vervalsing van documenten. Nadien werd u een tweede maal in beschuldiging gesteld, ditmaal voor het vervalsen van stempels. Hiervoor werd u op 12 maart 2024 veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier maanden. Al die tijd zat u in de cel. U vroeg en kreeg amnestie voor uw eerste veroordeling en werd vrijgelaten op 26 april 2024. Tegen uw tweede veroordeling ging u in beroep. Deze procedure is nog lopende.

U had schrik om in de toekomst opnieuw valselijk beschuldigd te worden. Daardoor verliet u Albanië op 23 mei 2024 en reisde u per vliegtuig naar België. Op 13 juni 2024 verzocht u om internationale bescherming. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u opnieuw valselijk beschuldigd te worden en de rest van uw leven in de gevangenis door te brengen.

U bent in het bezit van uw origineel Albanees paspoort.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van een attest van uw gezinssamenstelling, een kopie van uw rijbewijs, een kopie van enkele documenten betreffende uw rechtenstudie, een kopie van uw gerechtelijk dossier betreffende de twee veroordelingen door de rechtbank van eerste aanleg in Korçë, en een document waaruit blijkt dat u navraag deed naar de stand van zaken in de beroepsprocedure die u aanspande tegen uw tweede veroordeling.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Ten eerste zijn uw problemen van **louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard** en houden deze als dusdanig geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Ten tweede maakt u **niet aannemelijk dat u werkelijk valselijk beschuldigd en veroordeeld zou zijn** voor het vervalsen van documenten en het vervalsen van stempels door toedoen van J.S. en L.C.

- U brengt geen concrete indicaties aan dat er kwaad opzet in het spel zou zijn en baseert uw verklaringen louter op uw eigen vermoedens. U vermoedt dat er getuigen zijn omgekocht en dat er documenten zijn vervalst. U stelt dat niemand anders dan J.S. en L.C. verantwoordelijk kunnen zijn, maar u kan deze verklaringen niet verder onderbouwen (NPO p. 12).

- Het mag verder verbazen dat men u zou toelaten om amper twee maanden na uw eerste veroordeling via amnestie vrij te komen, terwijl er net moeite is gedaan om u te laten veroordelen (NPO p. 9-10).

Ten derde maakt u evenmin uw vrees aannemelijk in de toekomst verder valselijk beschuldigd te worden.

- Opnieuw brengt u geen concrete indicaties aan voor uw vrees en baseert u zich louter op uw eigen vermoedens. De Albanese autoriteiten hebben geen stappen meer ondernomen ten aanzien van u (NPO p. 12-13).

- Uw verklaringen missen interne logica. U stelt enerzijds dat u valselijk veroordeeld werd voor vervalsing omdat ze uw werk wouden overnemen (NPO p. 10-11). Anderzijds stelt u evenzeer dat u bij een terugkeer naar Albanië makkelijk ander werk zou kunnen vinden. Waarom u in de toekomst dan opnieuw beschuldigd zou worden als het oorspronkelijke doel van het kwaad opzet reeds werd bereikt, maakt u niet duidelijk (NPO p. 12-13).

Ten vierde toont u niet aan dat u geen beroep kon/kan doen op de voor u beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië.

- U had in het verleden **toegang tot de rechtsgang** in Albanië. U beschikte over een advocaat die u vertegenwoordigde en toegang had tot uw dossier. U kon uw documenten in de rechtbank raadplegen en hiervan een kopie verkrijgen. U kwam in aanmerking voor de amnestieregeling en kreeg dit ook toegewezen.

- U heeft **niet alle nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput**. Tegen uw eerste veroordeling ging u niet in beroep omdat u anders niet kon profiteren van de amnestieregeling die van kracht ging. Uw beroepsprocedure tegen uw tweede veroordeling is nog lopende en u diende nooit klacht in tegen uw belagers J.S. en L.C. Uw verweer geen vertrouwen te hebben in het systeem is onvoldoende gelet op onderstaande informatie betreffende de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Albanië (NPO p. 10, 12).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend om gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt

tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw identiteit, familiesamenstelling, opleiding en het feit dat u over een rijbewijs beschikt staan niet ter discussie. De juridische documenten die u neerlegde wijzen louter op de juridische procedures die u doormaakte in Albanië, maar zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9, 55/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van 'het beginsel van behoorlijk bestuur', in het bijzonder van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent hij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 10 november 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, via J-Box een aanvullende nota over maar de aanvullende nota ontbreekt echter in deze verzending. De aanvullende nota wordt ter terechtzitting op 12 november 2024 voorgelegd met volgende stavingstukken:

- Attest voor terugbetaling mutualiteit inzake bezoek psychiater van 04/09/2024
- Medisch attest psychiater
- Albanees medisch attest (onvertaald).

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit

alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling van de zaak

5.1. De Raad stelt vast dat verzoeker louter melding maakt van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze het voormelde artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoeker zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 55/2 – dat overigens betrekking heeft op de uitsluiting van de vluchtelingenstatus wanneer de betrokken vreemdeling valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève, wat in casu niet aan de orde is – zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 juli 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in*

paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

5.4. In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker kennelijk ongegrond verklaard om volgende redenen:

- (i) Verzoekers problemen zijn van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag;
- (ii) Verzoeker maakt het niet aannemelijk dat hij werkelijk valselijk beschuldigd en veroordeeld zou zijn voor het vervalsen van documenten en stempels door toedoen van J.S. en L.C. vermits (a) hij geen concrete indicaties aanbrengt dat er kwaad opzet in het spel zou zijn en hij zijn verklaringen louter baseert op eigen vermoedens; (b) het merkwaardig is dat men verzoeker zou toelaten om amper twee maanden na zijn eerste veroordeling via amnestie vrij te komen;
- (iii) Verzoeker maakt zijn vrees om in de toekomst verder valselijk beschuldigd te worden evenmin aannemelijk vermits (a) hij opnieuw geen concrete indicaties aanbrengt voor zijn vrees en zich louter baseert op eigen vermoedens; (b) verzoekers verklaringen interne logica missen; hij maakt niet duidelijk waarom hij in de toekomst opnieuw beschuldigd zou worden als het oorspronkelijk doel van het kwaad opzet reeds werd bereikt;
- (iv) Verzoeker toont niet aan dat hij geen beroep kon/kan doen op de voor hem beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië: (a) verzoeker had in het verleden toegang tot de rechtsgang in Albanië; (b) verzoeker heeft niet alle nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput; (c) uit algemene landeninformatie blijkt in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- (v) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoeker geen concrete argumenten aanbrengt die van aard zijn voormelde vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en op uitgebreide wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te plaatsen.

5.5. Vooreerst uit verzoeker kritiek op de toepassing van de versnelde procedure. Hij stelt dat de bestreden beslissing bijzonder kort is en reeds twee dagen na het persoonlijk onderhoud werd genomen. Hieruit concludeert verzoeker dat er onvoldoende zorgvuldig onderzoek werd gedaan en dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het feit

dat de bestreden beslissing uit drie pagina's bestaat en reeds twee dagen na het persoonlijk onderhoud werd genomen, kan geenszins worden afgeleid dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming onzorgvuldig zou hebben onderzocht, noch maakt verzoeker dit in concreto aannemelijk. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.6. Verder betoogt verzoeker dat er ten onrechte werd besloten dat hij geen bijzondere procedurele noden heeft. Hij wijst erop dat hij tijdens zijn detentie in Albanië door een psychiater werd opgevolgd en dat dergelijke opvolging nog steeds nodig is in België. Ter terechtzitting verklaart hij dat hij ondertussen in behandeling is bij een psychiater. Bij aanvullende nota legt hij een aantal medische documenten voor.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit zijn eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Verzoeker maakte echter bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen dergelijke noden kenbaar (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ van 5 juli 2024). Verzoeker heeft op geen enkel moment aangegeven dat hij omwille van zijn mentale toestand niet in staat zou zijn deel te nemen aan de onderhavige procedure, noch omwille van enige andere reden.

Uit het geheel van de gehoorverslagen blijkt dat het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoor op het CGVS op normale wijze zijn verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Verzoeker was immers in staat om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Hij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Naar oordeel van de Raad kunnen er geen vaststellingen worden gemaakt die (de kwaliteit van) het gehoor zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreksinhoud in het gedrang kwam. Bovendien heeft verzoeker bij de aanvang van het gehoor op het CGVS geen melding gemaakt van specifieke problemen in zijn hoofde die bepaalde steunmaatregelen vereisen. Hij verklaarde zich goed te voelen en had geen opmerkingen bij het verloop van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (gehoorverslag CGVS, p. 2). Ook op het einde van het gehoor op het CGVS heeft verzoeker geen opmerkingen gemaakt omtrent het verloop van het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 13).

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd werden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen. De door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voormelde beoordeling. Het attest voor terugbetaling van de mutualiteit toont enkel aan dat verzoeker op 4 september 2024 bij een psychiater op consultatie is geweest. Het medisch attest van de psychiater stelt enkel dat verzoeker bepaalde medicatie moet nemen voor de diagnose van posttraumatische stress en ernstige depressie en dat hij op 2 oktober 2024 opnieuw op consultatie moet komen. Het Albanees medisch attest is onvertaald maar zou volgens verzoekers verklaringen ter terechtzitting enkel aantonen dat hij tijdens zijn detentie in Albanië werd opgevolgd door een psychiater. Uit deze stukken kan niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat kon worden geacht om op volwaardige wijze aan de procedure deel te nemen. Verzoeker laat bovendien na in concreto aan te tonen waar of op welke wijze zijn mentale toestand het beantwoorden van de vragen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS zouden hebben beïnvloed. Er is dan ook geen indicatie dat het gehoor anders zou zijn verlopen indien hij op een andere manier zou zijn gehoord.

Gelet op het voorgaande kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, geen bijzondere procedurele noden in verzoekers hoofde vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan geenszins worden vastgesteld.

5.7. Wat betreft verzoekers vrees heeft de commissaris-generaal vooreerst op goede gronden vastgesteld dat verzoekers problemen van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en bijgevolg geen verband houden met één van de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker beweert in het verzoekschrift dat hij vervolgd wordt omwille van politieke redenen maar maakt dit geenszins aannemelijk. Het louter stellen dat de analyse van de commissaris-generaal niet correct is, is geen dienstig verweer.

5.8. Verder heeft de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij werkelijk valselijk beschuldigd en veroordeeld zou zijn voor het vervalsen van documenten en het vervalsen van stempels door toedoen van J.S. en L.C. vermits hij geen concrete indicaties aanbrengt dat er kwaad opzet in het spel zou zijn en hij zijn verklaringen louter baseert op eigen vermoedens zonder deze

te kunnen onderbouwen. Bovendien is het merkwaardig dat verzoeker amper twee maanden na zijn eerste veroordeling via amnestie werd vrijgelaten. Evenmin maakt verzoeker zijn vrees om in de toekomst verder valselijk beschuldigd te worden aannemelijk vermits hij wederom geen concrete indicaties aanbrengt voor zijn vrees en zich louter baseert op eigen vermoedens en vermits zijn verklaringen interne logica missen. Verzoeker maakt niet duidelijk waarom hij in de toekomst opnieuw beschuldigd zou worden als het oorspronkelijk doel van het kwaad opzet reeds werd bereikt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

5.9. Tot slot blijkt uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus, *Albanië Algemene Situatie*, van 5 december 2023) dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft op goede gronden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij geen beroep kon/kan doen op de voor hem beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië. Verzoeker had immers in het verleden toegang tot de rechtsgang in Albanië en bovendien heeft hij niet alle nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput.

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om deze motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. De informatie die hij in dit kader citeert is minder actueel en ligt immers volledig in dezelfde lijn en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door de commissaris-generaal. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verschillende pagina's uitweidt over bloedwraak (verzoekschrift p. 11 tot 13), merkt de Raad op dat verzoeker nooit enig probleem van bloedwraak heeft opgeworpen tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken of op het CGVS. Dit betoog in het verzoekschrift is bijgevolg niet dienstig.

5.10. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5.11. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet zijn gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder blijkt uit niets dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

In hoofde van verzoeker zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

5.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de commissaris-generaal door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

5.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

5.14. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende de kennelijke ongegrondheid van het verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS